

имъ шярка по тоя начинъ, а и то пакъ было всякога нѣколко погубелно, зачтото и у такъво мирно врѣме мряхъ отъ шяркъ та много дѣтца трѣбуваше съ живота си да плащатъ за такъво присаждане. Тая люта болестъ всякъ годинъ косяше много свѣтъ, доклѣ найнапоконъ Англійскій лѣкаръ *Дженнеръ* ъхъ поспрѣ. Той именно изнамѣри, че сипаница-та, която понѣкога избіе по вымето на кравы-ты, е харна забрана отъ шяркъ по хора-та, сир. кога чловѣкъ си присади отъ кравыъ сипаница, той не ся хваща отъ бабъ шяркъ. Това нѣчто, отъ само себе ся разбира, увлѣче възъ себе вниманіе-то на цѣль свѣтъ; мнозина лѣкаре опрятнѣхъ ся да опитватъ и да въвождатъ такъво присаждане. Отъ онова врѣме изминѣ близу половина столѣтіе, и болясаніе-то найсѣтнѣ ся опозна за харно пазило отъ шяркъ, и така сега чловѣкъ тврдѣ нарѣдко може срѣщнѣ нѣкого, грозно наказанъ отъ шяркъ.

Нѣ испослѣ, въ пѣновы-тѣ врѣмена, не еднаждѣ ся случи да ся шяри повторно и чловѣкъ, който въ дѣтинство-то си былъ болясанъ; за това пакъ зехъ да мыслятъ и да казувать, че болясаніе-то не помагало. Нѣ които казувать това, никакъ си не турять на умъ онова, което никакъ не бываше да забуравять, сир. какъ е было болясано дѣте-то, какъвъ е былъ болъ-тъ (вацина, мая), былъ ли е доста добъръ. При всечко това отъ нѣмай-каждѣ пакъ трѣбува да си го кажътъ, че, както опытъ го е доказалъ, шярка-та у болясанъ чловѣкъ обыкновенно пѣмалко е пакостлива, отъ колкото у неболясанъ чловѣкъ. Съ присаждане шяркъ всякога